

Erityisen tavallinen juhla

Jouluevankeliumin kuvaus ensimmäisestä joulusta ajoittuu kahden tuhannen vuoden taakse. Tapahtumapaikkana oli mahtavan Rooman imperiumin pieni itäinen kolkka. Päähenkilöt olivat tavallisia, vaatimattomia ihmisiä, puuseppä ja hänen nuori morsiamensa.

Vaivalloinen matka pohjoisesta kotimaakunnasta kohti etelässä sijaitsevaa Betlehemiä oli vain yksi taival monien samanlaisten joukossa, koska keisarin verotuskäsky oli pistänyt ihmiset liikkeelle sukujensa kantakaupunkeihin. Mitään kummallista ei ollut siinäkään, että pieni lapsi syntyi matkan aikana ja että tilanpuute pakotti tyytymään huonotasoiseen majoitukseen.

Ensimmäisen joulun kertomuksessa ei siis sinänsä ole mitään ihmeellistä. Sen sijaan ihmeellistä on se, miten tavallisten ihmisten kauan sitten kokemasta yhdestä elämänvaiheesta on muodostunut niin merkittävä asia, että siihen palataan joka vuosi kaikkialla maailmassa. Mikä tekee tästä menneisyyden tapahtumasta niin erityisen, että sillä on suuri yleinen merkitys?

Avain joulun erityislaatuisuuden ja samalla sen yleisluontoisuuden ymmärtämiseen on Betlehemissä syntynyt lapsi, Jeesus. Hänessä Jumala syntyi ihmiseksi, yhdeksi meistä. Siksi Jumala tietää, mitä on olla ihminen, ja siksi me voimme turvallisesti mielin luottaa häneen ja hänen johdatukseensa.

Joulun tapahtumien erityisyys ja yleisyys muistuttavat myös siitä, että Jumalalle kukaan ei ole mitätön. Hän on keskellä kaikenlaista ihmiselämää, olkoon se tavallista tai epätavallista. Jokainen on hänen silmissään arvokas ja jokaista hän rakastaa. Siksi joulu on ihmisyyden suuri juhla, joka on sitä ajankohtaisempi, mitä enemmän huomaamme maailmassa hätää ja kärsimystä.

*"Jumalan on kunnia korkeuksissa,
maan päällä rauha ihmisillä,
joita hän rakastaa."*
(Luukkaan evankeliumi 2:14)

Hyvää ja siunattua joulujuhlaa!

Tapio Luoma
Arkkipiispa

Suomen evankelis-luterilainen kirkko